

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

ALİ ÖZDOĞAN

Ne kelime ama..

Hepimizin dilinde de pelesenk.

Bir şeyi bilmek ismini bilmek midir?

Yoksa bilmek diye tanımlanan eylemin, gözle şahit olmaktan, akılla anlamaktan, ta ruhun derinliklerine işlemesine kadar dereceleri mi var ..

İnsanı bilmek mesela..

Biz insanı bilmiyor, belli ki gözümüzle gördüğümüz kadar fark ediyoruz.

İnsanı bilmek başka, mahiyeti nedir, hangi kudretle, nasıl, ne için var edilmiştir, kendi kendine mi var olmuştur, onu var edenin onun varlığından muradı nedir, ne için bu dünya denen ve gökyüzünde top güllesinden yetmiş defa daha hızlı dönen bir uzay gemisi misali var edilip ayrıca var edilen bir uzay denizinin içine konmuştur bilmek, çok daha başkadır..

Bunlar derinlemesine irdelendiğinde, bizim ‘biliyorum’ diyerek kullandığımız kelimenin yanlış seçildiğini, onun yerine “siluetini dış yüzünü görüyorum” kelimesinin daha doğru olacağını anlıyoruz.

Burada kelime değil konu, bilmeye olan ihtiyacımızı bütün hakikatleriyle ortaya koymak elbette..

Evet, bilmenin zerreden güneşlere kadar dereceleri olsa gerektir mesela biz hayatı ne kadar biliyoruz.. Biz, hayatın sadece dünyevi lezzet tarafına şahit olmayı seviyoruz ve o tarafını gözlemliyoruz bilmiyoruz aslında..

Ezbere yaşam dedikleri bu olsa gerek..

Göz seviyesinde bir yaşam, diğer mahluklara benzer bir şekilde..

Eğer hayatı bilecek olsak, hayatın mahiyetini, baştan sonuna, verilişini, maksadını, bitmesini bitmekten sonraya olan uzantısını da bilmemiz icap ederdi..

Biz sadece sevdiğimiz yerleri gören, bilmeyi, “mahiyetini bilmekten kaçınmakla kısırlaştırılan” dolayısı ile bilme özürlü olmayı tercih eden bireyleriz.

Ne güzel söylemiş büyükler bir şeyi bilmek başka mahiyetini bilmek başkadır.

Bu güzel ifadenin yanında bir başka güzel ifade , ‘aklın gözü’ ...

Boşuna ‘büyük’ denmemiş o zât-ı şahânelere..

Varoluş gerçeğine ve eşyanın mahiyetine’ aklın gözü ile bakmak ve bilmeye çalışmak duası ile..

Huzurla..